Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

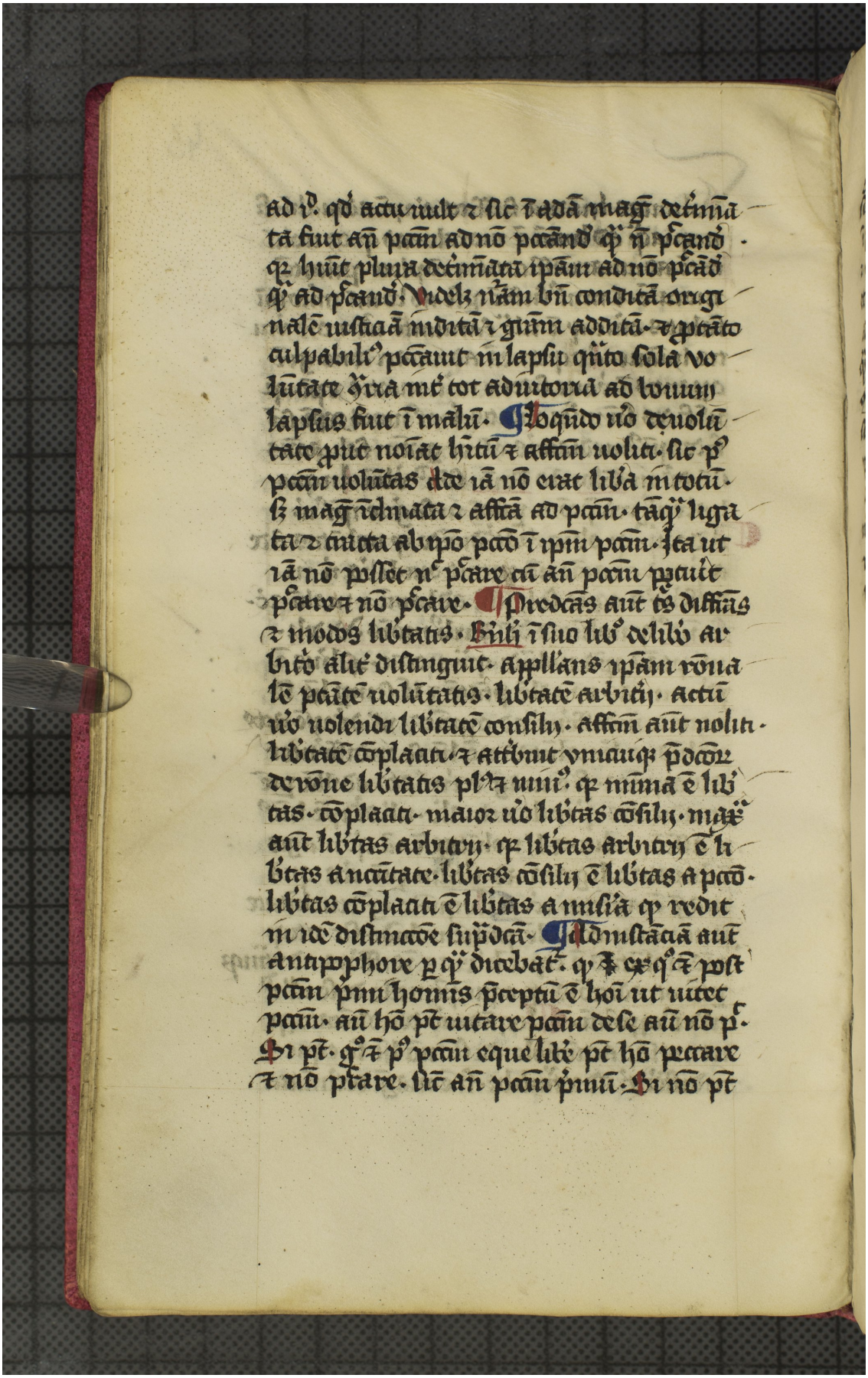

ad id. qd actu uult ⁊ sic ī ada magis determinata fuit an peccatum ad nō peccandū q̄ ī peccandō
q̄ huīt plura determinata ipsum ad nō peccādū
q̄ ad peccandū. Videlz nam hīc condita originalē iustitiā indita ī gremio additū. ⁊ peccato
culpabiliū peccauit in lapsu quīto sola vo
lūtate ḡtia mē tot adiutoria ad vnum
lapsus fuit ī malū. Secūdo nō deuoluī
tate quē noīat hītū ⁊ affectū uoluī. sic p̄
peccatum uoluntas dicē ia nō erat libā in totū
sz magis inclinata ⁊ affecta ad peccatum. tāq̄ ligata
⁊ cincta ab ipo peccādī ī ipm peccatum. Ita ut
ia nō posset n̄ peccare cū an peccatum perficit
peccare ⁊ nō peccare. Predicas autē ēs diffias
⁊ modos libtatis. Sīlī ī suo lib̄ delibō ar
bitō aliē distinguit. appellans ipsam rōnā
lē peccātē uoluntatis. libtatē arbitrij. actū
uō uolendi libtatē consilij. affectū autē uoluī
libtatē cōplacēti ⁊ attribuit vnicuq̄ pdicōr
de rōne libtatis pl'⁊ unū. q̄ minima ē lib̄
tas. cōplacēti. maior uō libtas cōsilij. maxima
autē libtas arbitrij. q̄ libtas arbitrij ē li
btas a necessitate. libtas cōsilij ē libtas a pcō.
libtas cōplacēti ē libtas a mlia q̄ redit
in idē dissimilē supdicā. Ad iustitiā autē
antiphone p q̄ dicebat. q̄ ⁊ ex q̄ ⁊ post
peccatum primū homīs preceptū ē hoī ut uitet
peccatum. an hō pt uitare peccatum de se an nō p̄.
Sī pt. q̄ ⁊ p̄ peccatum eque libē pt hō peccare
⁊ nō peccare. sic an peccatum primū. Si nō pt